

«Πρός διάλυσιν μιᾶς ἀνησυχίας»

Ἐλάβαμεν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 493 ἐγκύκλιον τῆς 28ης Αὐγούστου 1964, ὑπ' αὐτῆς ἀριθμ. 156 με θέμα: «Πρός διάλυσιν μιᾶς ἀνησυχίας», τοῦ Μητροπολίτου μας.

Ἐπειδὴ ἡμεῖς, ὡς ἔχομεν δημοσιεύσει, δὲν ἀποβλέπομεν εἰς ὕλικά συμφέροντα, ἀλλὰ ἐκδίδομεν τὸ μικρὸ αὐτὸ φύλλον διὰ νὰ ἐρχεται εἰς φῶς ὅτι διόποτε ἀφορὰ τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς Νήσου, διὰ νὰ λαμβάνουν γνῶσιν ὅλοι οἱ Κυθηριοὶ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ θέμα εἶναι σπουδαῖον, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶμαι βέβαιος ἂν δημοσιευθῇ ἀπὸ τοπικὰς ἐφημερίδας, υποχρεώνομαι νὰ τὴν δημοσιεύσω ὅπως ἀκριβῶς ἔχει.

ΚΑΙ ΙΔΟΥ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ
Ἐν Κυθῆροις τῇ 28(10)1964
Ἀριθμ. Πρωτ. 156

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 493

Θ έ μ α : Πρὸς διάλυσιν μιᾶς ἀνησυχίας.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, Χάρις ὑμῖν παρὰ Θεοῦ Πατρὸς.

Μία ἀνησυχία αἰσθάνομαι, ὅτι συνέλαχε τὰς καρδίας πολλῶν ἀπὸ ὑμᾶς ἐκ μιᾶς ἀτυχοῦς ἐνεργηθείσης ἐπιθεωρήσεως εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ ἐκ τῶν διαδόσεων ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐξ αὐτοῦ. Κατηγγέλθη, ὅτι οἱ ἱατροὶ ἀπομακρύνονται ἐκ τοῦ Νοσοκομείου λόγω τῶν παρεμβατισμῶν μου. Ὁ ἐνεργήσας τὰς ἀνακρίσεις καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν θεδαῖοι, ὅτι ἡρώτης πολλοὺς Κυθηρίους καὶ ἐκάλεσε καὶ τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων, ὅλοι δὲ ἐβεβαίωσαν, ὅτι πράγματι οἱ παρεμβατισμοὶ μου εἰς τὰ ἔργα τῶν ἱατρῶν εἶναι ἡ αἰτία πού φεύγουν οἱ ἱατροὶ καὶ κακοδοκίμοι ἡ λειτουργία τοῦ Νοσοκομείου. Δὲν ἔχω λόγους νὰ ἀμφισβάλω εἰς τὴν εὐκρίτησιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνήργησε τὴν ἐπιθεώρησιν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ καταλογίζει μοι ἑλλείψεις συνέσεως προκειμένου νὰ δαπανηθοῦν χρήματα καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τὸ κατηγόρει ὅτι ἀλογώγως λαμβάνει ἀποφάσεις, περαιτέρω ἐπὶ ἀνεπαρκείᾳ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Κατηγόρησε τὸν Ἱερέα Παναγιώτην Ἀνδρόνικον ὅτι «τὸ μάτι μου» εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ἐν τῷ προσώπῳ δὲ αὐτοῦ προσέβαλε κατ' εὐθείαν ἐμὲ ὡς πρὸς τὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ Νοσοκομεῖον, ὅπερ τὸ εἶδον καὶ τὸ βλέπω, ὡς μίαν «Κολυμβήθραν τοῦ Σιλῶα» εἰς τὴν Κυθῆρα, ὡς Ναὸν τῶν ἑλπίδων, ὡς Ναὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐσεβείας, μὲ βαθεῖαν συνειδησὶν καὶ λεπτήν τὴν εὐθύνην τῶν καλλιεργουμένων εἰς αὐτὸ καλῶν ἡθῶν καὶ αὐτῆς τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν. Καὶ διηρτησάμην, πολλὰκις, ποῖος εἶναι ὁ ρόλος καὶ τὰ ἔργα τοῦ προέδρου τοῦ Νοσοκομείου εἰς αὐτὸ, εἰς τὴν συνίσταται τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐνεργειῶν καὶ πράξεων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, αὐτῶν εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων ἔχει τὸ Κράτος ἐμπιστευτὴν τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦτο. Καὶ ἂν ὑποθεθῇ, ὅτι ὁ κατὰ πάντα ἱκανὸς καὶ ἐξαιρετὸς Ἱερεὺς Πατὴρ Παναγιώτης Ἀνδρόνικος ἦτο «τὸ μάτι μου» εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ ἐτήρει με ἐνήμερον, ὁ ἐκτελὼν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ καὶ ἐναρτέως συμπεριφερόμενος καὶ καλῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ εἰς τὴν εὐχὴ νὰ φοβηθῇ, ἂν τὸν παρηκολούθει τὸ μάτι τοῦ προέδρου; Μοὶ ἐλέγχθη καὶ ἡκούσθη μετὰ καταπληξέως ἡ φωνή: «νὰ φύγῃ ὁ Δεσπότης ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον».

Ἐκκληρώθη διὰ τὴν Μητρόπολιν τῶν Κυθῆρων ὑπὸ τῆς Θεῆας Προνοίας. Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπηρετῶ τὸν λαὸν Αὐτῆς οὔτε ἀναγκασιῶς οὔτε ἀισχροκερδῶς, ἀλλὰ ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ συμφέρον καὶ μόνον τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐναντὶ αὐτοῦ τὸ καθήκον μου, ὡς θέλημα καὶ ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. Συμβιβασμοὺς δὲν ἐγνώρισα καὶ δὲν γινώσκω. Ἐχω ὁδηγὸν τὴν συνείδησίν μου καὶ μόνον, ὡς φωνὴν τοῦ Θεοῦ ἐν ἐμοί. Εἰργάζομαι μετὰ πολλῆς συνέσεως καὶ μετὰ πλείστης περιστάσεως καὶ γενικώτερον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Νήσου καὶ διὰ τὴν τελειότεραν λειτουργίαν τοῦ Νοσοκομείου, βλέπων μόνον τὸ Νοσοκομεῖον καὶ δ-

χι πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν οἰωνόδητων προσωπικῶν ἐπιδιώξεων, πάντοτε ἵνα βοηθῶ καὶ ὠφελῶ τὸν λαὸν καὶ εὐρεθῶ κοντὰ τοῦ εἰς τὴν ἀνάγκην του, πιστεύων ὅτι κοντὰ μου φθάνει ἡ Ἐκκλησία, ὁ καλὸς μας Θεὸς καὶ ἡ Παναγία Μήτηρ Αὐτοῦ, ἡ χρυσή μας Μυρτιδιώτισσα καὶ ὁ Ὅσιος Θεόδωρος. Διεβλήθη, ὑβρίσθη, ἐσυκοφαντήθη καὶ μάλιστα ἀπὸν, ἀνυπεράσπιστος. Δὲν ἐπολιτικολόγησα. Ἀνεγνώρισα ὑπηρεσίας πρὸς τὰ Κυθῆρα καὶ ἐξέφρασα τὴν εὐγνωμοσύνην μου, δι' ὅ,τι καλὸν καὶ ὠραῖον ἐγένετο εἰς τὰ Κυθῆρα, διὰ τὸν λαὸν τῶν Κυθῆρων. Ἐφρόντισα νὰ οἰκοδομήσω, ἀλλ' ὅχι νὰ κρηνίσω, νὰ προσθέσω, ἀλλ' ὅχι νὰ καταργήσω. Διαβαλλόμενος, ὑβρίζομενος, συκοφαντούμενος, ἀπήντησα δι' ἔργων εὐεργεσίας εἰς τὰ Κυθῆρα, ἀπροσώπως καὶ προσωπικῶς. Οὐδέποτε ἐπεδίωξα ἀμοιβὰς ἢ ἀναγνώρισιν, καὶ οὐδέποτε παρεγνώρισα τὴν σημασίαν τῆς συμπαράστασός τῶν τοπικῶν παραγόντων. Ἐλυτθῆν ὅμως καὶ λυπούμαι, ὅταν συνήντησα καὶ συναντῶ ἀντίδρασιν καὶ μάλιστα ἀργανωμένην τοιαύτην μέχρι συκοφαντήσεως καὶ δυσφημείας καὶ καθυβρίσεως, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Νοσοκομείου Ἐπιθεωρητοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφερόμενος εἰς μίαν ἐπιστολὴν τοῦ ἀπὸ 10ης Ἰουλίου 1964, ὁ ἱατρός κ. Ἰωάννης Τζώρτης γράφει ἐπὶ λέξει: «Θεωρῶ εὐτυχὴ τὸν ἐαυτὸν μου μὰ καὶ λυπούμαι εὐλαϊκῶς, διότι ὅλα ὅσα ἐλέγαμεν ἐμεῖς διεπιστῶθησαν στὴν ἐπιθεώρησιν ἀπὸ ἑναρτίμου καὶ εὐσυνείδητον ὑπάλληλον!»

Ὑπὸ τὸ βάρος τῶν καταλαβόντων με θαρῶν αἰσθημάτων εὐθύνης καὶ εὐθείας συνέταξα τὴν ἀπάντησίν μου εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ πρὸς τὴν Α. Ἐξουχίτητα τὸν κ. Ὑφυπουργὸν Κοιν. Προνοίας, διὰ τῆς ὁποίας ἀνεσκέυα ὅλα ὅσα ἡ ἐκθεσις ἐκθέτει, τὰ ὁποία σκοπὸν εἶχον νὰ δημιουργήσουν ἔδοφος δικαιο-λογουμένην ἀπομάκρυνσίν μου ἐκ τοῦ Νοσοκομείου, ὡς καὶ τὰν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐπὶ ἀνεπαρκείᾳ κλπ. Ἀντίγραφον τῆς ἀπάντησός μου αὐτῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἐξήτουν ἱκανοποίησιν ὑπέβαλον καὶ εἰς Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 77(30)—4—1964 ἀναφοράς μου τὴν παρατίθειν μου ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων, ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ εἶμαι Μητροπολίτης καὶ Ποιμὴν τοῦ Λαοῦ αὐτῆς ἀναγκασιῶς, ὡς ἀνεπιθύμητος εἰς αὐτὸν ἡ καὶ εἰς τὴν Κυθῆρον, ἀκόμη δὲ ἐπιβλαβὴς καὶ ἐπιζημιῶς.

Τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἔγγραφου μου αὐτοῦ, ἀπήντησε ὡς ἑξῆς: Ἀριθμ. Πρωτ. ΕΜΠ 3371(24)—6—1964.

Θ έ μ α : Σχετικῶς με τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Νοσοκομείου.

Σεβασμιώτατε, Μετὰ λύπης ἐλάβομεν γνῶσιν τῆς ἐπιστολῆς σας ἐν ὁποίᾳ μετὸν διενεργηθέντα ἔλεγχον τὸ Τριφυλλεῖον Γενικὸ Νοσοκομεῖον Κυθῆρων.

Θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς θεβαιώσωμεν, ὅτι ἐκτιμῶμεν ὅλους ἰδιαιτέρως τὰς ὑμῶν ὑμῶν προσφερόμενας εἰς τὸ ἴδρυμα ὑπηρεσίας μετὰ πλήρους προσήλωσιν, ὑψηλῆς ἀντιλήψεως καὶ ἀφοσιώσεως ὑμῶν εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ὅτι ζῶντα ἐπιθυμία τοῦ Ὑπουργείου εἶναι, ὅπως συνεχίσῃτε παρέχοντες ταύτας. Ἐλπίζομεν ὅθεν, ὅτι ἡ ἀδίκαιος εἰς τὴν σημαντικὴν διατάξεσιν τῆς ἐκθέσεως καὶ τῶν σκέψεων τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Ὑπουργείου δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ κώλυμα διὰ τὴν περαιτέρω συνέχισιν τῆς παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν ὑμῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΑΝ. ΚΟΚΚΕΒΗΣ

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐκοινοποιήθη καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Αὕτη δὲ ἔγραψεν τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν ὑπ' ἀριθμ. 1480(117)1964. Σεβασμιώτατε, ἐν Χριστῷ Ἀ-

δελφέ, Ἐλάβαμεν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 89 ἀπὸ 30—4—1964 ἔγγραφον ὑμῶν μετὰ τῆς συνημμένης ἐκθέσεως, ἀναφερομένης εἰς τὴν γενομένην ἐπιθεώρησιν ἐκ μέρους τοῦ ἀρμοδίου κρατικοῦ ὀργάνου εἰς τὸ

ΝΑ ΜΑΣ ΖΗΣΟΥΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ

Δὲν ὑπῆρχε τίποτα ἄλλο, πού θὰ ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ, κατὰ τὴν τέλεισιν τῶν γάμων τῶν βασιλέων μας, ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις πού ἔγιναν, διὰ νὰ ἐξωτερικευθῇ ἡ ἀγνὴ, ἡ ἐγκάρδιος καὶ ἀδολος ἀγάπη πού ἡσθάνθη ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, πρὸς τοὺς Ὑ-

ψηλούς νεονύμφους, τὸν λαοφιλῆ Βασιλέα μας Κωνσταντῖνον καὶ τὴν ἐκλεκτὴν Πριγκίπισσαν τῆς Δανίας Ἀνναν - Μαρῖαν.

Τὸ εὐτυχὲς Βασιλικὸν ζεῦγος διὰ τῆς Πολιτείας Του, εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ ἐξυψώσῃ τὴν Πατρίδα, καὶ γενικῶς, τὴν εὐτυχίαν καὶ εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ με τὴν συμπαράστασιν τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ.

Με τὴν βεβαιότητα αὐτὴν ἐμπνεόμενος διὰ τὸ ἱερὸν ἔργον τῶν Βασιλέων μας, εὐλαβικῶς ἀπευθύνομεν τὸν χαιρετισμὸν. «ΝΑ ΜΑΣ ΖΗΣΟΥΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ».

«ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ἐν Κυθῆροις λειτουργοῦν Τριφυλλεῖον Γεν. Νοσοκομεῖον. Ἐπίσης καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 2370(24)—6—1964 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας, δι' ὁποῦ ἐκφράζεται ἀπερίοριστος ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Πολιτείας πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν τῇ ιδιότητι Αὐτῆς ὡς Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ἐν λόγω Ἰδρυμάτος.

Συνοδικὴ ἀπόφασίς γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι μετ' ἐκπληξέως ἐλάβομεν γνῶσιν τῆς ἀδοκίμου ἐκθέσεως τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ, ὅλην ἱκανοποίησιν ἔχοντες ὅτι ἐπὶ αὐτῇ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει ἐκ τῶν γεγονότων τῆς ἀποκηρύξεως αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης ἀποτελεῖ ἐπιλεκτὸν μέλος τῆς καθ' ἡμᾶς σεβασμιότητος Ἱεραρχίας καὶ λόγω τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῆς μορφώσεως, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν θαυμάσιαν αὐτῆς προσήλωσιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι κεκοσμημένη διὰ τῶν μεγάλων ἐκείνων Ἀρχιερατικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν ἡ Ἐκκλησία ἀπαιτεῖ, ὅπως περικοσμώνται οἱ Σεβασμιώτατοι αὐτῆς ποιμένες, διὸ καὶ σεμνύνεται Αὕτη ἐπὶ τοῦτο.

Οὐδὲ πῶς ἀμφισβάλωμεν, ὅτι ἡ ὑμετέρα περισπούδαστος Σεβασμιότης ἔχουσα τὴν ἀπύλτον ἐμπιστοσύνην τῆς διοικήσεως Ἐκκλησίας θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ παρέχῃ τὰς ἐξιστορούμενας αὐτῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἐν λόγω ἐν Κυθῆροις νοσηλευτικὸν ἴδρυμα ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ποιμνίου αὐτῆς.

Τελειώνοντες ἐκφράζομεν πρὸς ὑμᾶς τὴν εὐσεβέσκειαν καὶ τὰ συγκαταστήρια ἡμῶν, οὐχὶ μόνον διὰ τὸν ποιμαντικὸν ὑμῶν ἔργον, ἀλλ' ἰδιαίτερως διὰ τὴν μεγάλην καὶ πολυσχιδὴ κοινωνικὴν ὑμῶν δράσιν ἐν τῇ θεοσώστῳ Μητροπόλει τῶν Κυθῆρων.

Ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα πρὸς ὑμᾶς μακροχρόνιον ἐν ἀπεριτρίπτῳ ὑγείᾳ καὶ πάσῃ εὐτυχίᾳ πρὸς δόξαν καὶ εὐκλείαν τῆς Ἀγιωτάτης Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εὐχαριστῶ τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν Α. Ἐξουχίτητα τὸν κ. Ἀναστ. Κокκέβην, Ὑφυπουργὸν Κοιν. Προνοίας διὰ τὸν δῶντας ἀρμοδίον ταύτην χειρισμὸν τῆς υποθέσεως ταύτης, ἐκφράζω λύπην διὰ

τὸν τόσον ἀτυχὲ χειρισμὸν ταύτης ἀπὸ μέρους τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας κ. Μαυριδόπουλου καὶ ἀκόμη περισσοτέρων διὰ τὴν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀνάμειξιν τῶν καθ' ὁλονδήποτε τρόπον ἀναμιχθέντων εἰς αὐτὴν Κυθηρίων καὶ μὴ, ἀτυχιστάτην καὶ καταστροφικὴν.

Εὐχαριστῶ τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν Κοιν. Προνοίας κ. Κокκέβην προωθήσαντα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνεργείας τῆς νέας πτέρυγος εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ τὴν μετ' εὐμενείας ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως τῆς ὑδρεύσεως τῆς Νήσου ἐκ τῶν πηγῶν εἰς Ὀχελες, διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Σταθμοῦ καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ἀνάγκης διατηρήσεως τοῦ ΠΙΚΠΑ. Ποιοῦμαι δὲ ἐκκλησίην διὰ πολλοστήν φοράν πρὸς ὅλους, ὅπως ἀρθῶμεν ὑπεράνω τῶν οἰωνόδητων φιλοδοξίῶν καὶ προσωπικῶν συμφερόντων, τῶν κομματικῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ τοπικιστικῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ ἀντιθέσεως καὶ εἰς συμβάλαμεν εἰς τὴν δυνατόν ἀλοκλήρωσιν τοῦ ἀρξαιμένου ὑπὸ καλοῦς οἰωνοῦ ἔργου τῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ πτωχοῦ καὶ καλλιτέρας μεταχειρίσεως ἀξίου Νησιοῦ μας.

Ὁ Κυθηρὸν ΜΕΛΕΤΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Κατόπιν ἀποστολῆς τῆς ἐφημερίδος μου τῆς παρελθούσης ἐκδόσεως πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον, ἐλάβομεν παρ' Αὐτοῦ τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

«Προεδρικὸν Μέγαρον
Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου 1964

Κον Κ. Στάθην Διευθυντὴν Ἐφημερίδος «Ἀλήθεια τῶν Κυθῆρων» Καρβουνάδες Κυθῆρων. Ἑλλάδα. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ εὐχαριστήσωμεν Ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὴν ἀπὸ 13ης πρέχοντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐπι-

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Με ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἐορτάσθη ὁ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου εἰς τὸ χωριὸ Σταθιάνηκα τῆς Κοινότητος Καρβουνάδων. Ἀλλῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου δὲν ὑπάρχει εἰς Κύθηρα. Νομίζομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλη εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ἐφέτος συνέπεσε ἡμέρα Κυριακὴ ἡ 20ῃ Σεπτεμβρίου καθ' ἣν ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου. Ἀπὸ τὸ προηγούμενον ἑσπέρας ἐψάλη με κατάνυξιν ὁ ἑσπερινός. Ὁ Ἱερός Ναός, τῇ φροντίδι τῆς Ἐπιτροπῆς, εἶνε καθαρῶτατος καὶ εὐπρεπισμένος καὶ στολισμένος με μυρτίες, ὁ περίβολος καθαρῶτατος καὶ γενικῶς παρουσίαζε ἐξαιρετικὴν πανηγυρικὴν ὄψιν. Τὸ χωριὸ πού ἀποτελεῖτο ἀπὸ πολλὰς οἰκογενεῖας ἄλλοτε, ἥδη ἔχει δέκα τρεῖς οἰκογενεῖας καὶ αἱ ὁποῖαι ἔσαν χαροῦνται γιὰ νὰ γιορτάσουν ἐφέτος τὸν Μεγαλομάρτυρα Εὐστάθιον, διότι πέρυσι δὲν μπόρεσαν νὰ γιορτάσουν ὅπως ἤθελαν. Ὅλα τὰ σπῖτια ἦσαν καθαρῶτα καὶ εὐπρεπισμένα καὶ ἀσπριμένον διὰ τὴν εὐχὴ μακρινῇ ἀπόστασι παρουσίαζε ἑνα ἐξαιρετικὸν πανόραμα με τὰ κατὰ-λεuca σπῖτια τοῦ καὶ με τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴ μέση τοῦ συνοικισμού.

Ὅλα τὰ σπῖτια ἦσαν ἀνοικτὰ διάπλατα διὰ νὰ φιλοξενήσουν ὅλους τοὺς ἐορταστὰς, οἱ ὁποῖοι προσήλθον ἀπὸ τοὺς γύρωθεν συνοικισμοὺς στὴ γιορτὴ τοῦ χωριοῦ Σταθιάνηκα. Ἡ Ἱερουργία ἤρχισε εἰς τὰς 7 πρωΐνῃ. Ἱερουργεῖ ὁ Ἐφημέριος τοῦ χωριοῦ αἰδεσιμώτατος Ἱερεὺς Γεωργίου Λαυράντος. Ὁ χορὸς τῶν ἱεροφύλων ἀποτελεῖτο ἀπὸ τοὺς καλοφώνους ἱεροψάλτας κ.κ. Ἰωάννη Λεοντίνην καὶ Μηνᾶν Ἐμμανουὴλ Καλλιγέρον καὶ μὴ, τὸ πικρὸν ἐκκλησίασμα κατευχαστήθη. Ὁ Ναὸς καὶ ὁ περίβολος ἦσαν πλήρῃ ἐορτασθέν ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Σταθιάνηκα, ἐκ Καρβουνάδων καὶ ἐκ τῶν γύρωθεν ἄλλων συνοικισμῶν. Αἱ ἀρτοκλασίαι ὅπως πάντοτε ἀπὸ τῶς οἰκογενεῖας Κυρῆνης Εὐσταθίου Στάθης καὶ Κούλας Γεωργίου Καλοκαιρινοῦ καὶ Δημητρίου Καλοκαιρινοῦ τῶν ἀνδρῶν ἀποδημοῦντων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Εἶνε πολλὸ μεγάλο τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Σταθιάνηκα γιὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ τῶν, καὶ τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ἀποδημοῦντων ἐκ τοῦ χωριοῦ Σταθιάνηκα, διότι τὸ κάθε χωριό, ἄσχετο ἂν μεγάλο ἢ μικρὸ χωριό, δὲν ἔχει τίποτα ἄλλο νὰ ἐπιδείξῃ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ, τὴν ὁποῖαν αἱ καὶ καὶ τοῦ χωριοῦ ἔκτισαν, καὶ τὴν ἐδημιούργησαν καὶ τὴν συντηροῦν.

Πρὸς δέ, ἐκεῖ ἐγεννήθησαν καὶ ἐκεῖ τὸ πρῶτον, ἐβλεπον καὶ τῶς τῆς ἡμέρας, ὅπως καὶ ἡμεῖς, οἱ γράφοντες. Δὲν μποροῦμεν ποτε νὰ λησμονήσωμεν τὰς εὐτυχισμένας παιδικὰς μας ἡμέρας, πού τότε εἰμεθα ὅλα τὰ μικρὰ παιδιὰ στὸ χωριό (δὲν ὑπῆρχε τότε ἡ ἀδρόα μεταναστεύσεως) καὶ ἐπαίζαμεν ἀκριβῶς εἰς τὴν μικρὰν πλατείαν τοῦ χωριοῦ καὶ εἰς τὸν περίβολον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου. Τὶ ὠραία, εὐτυχὲς ἀναμνήσεις! Καὶ κατὰ τὸν ἐφετεῖον ἐορτασμῶν εἰχαμεν τὴν ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐντιμὸς οἰκογενεῖα τοῦ ἐκ Σταθιάνηκα καταγομένου Κωνσταντίνου Γεωργίου Στάθης, διαμενοῦσα εἰς Ἀμερικὴν, ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ἐντολήν, διὰ νὰ γίνῃ ἀρτοκλασία κατὰ τὸν ἐορτασμὸν τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου καὶ ἐκ μέρους αὐτῆς καὶ ἱερουργία καὶ μνημόσυον, εἰς μνήμην τῶν ἀποβιάσαντων εἰς Ἀμερικὴν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν πατρὸς τῶν Κωνσταντίνου Γεωργίου Στάθης, καταγομένου ἐκ τοῦ χωριοῦ Σταθιάνηκα.

στολήν σας καὶ διὰ τὰ ὑπὲρ τῆς Κύπρου δημοσιεύματά σας εἰς τὴν ἐφημερίδα σας.

Ὁ Κυριακὸς ἐλληνοφίλος αἰσθάνεται βαθεῖαν ἐμψύχωσιν εἰς τὸν κοινὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα μας ἐκ τῆς διαθηκόμενης συμπαράστασός καὶ ἀλληλεγγύης τοῦ λαοῦ τῆς μητρὸς Πατρίδος.

Ἐπὶ τοῦτοις ἐπικαλοῦμεθα ἐφ' Ὑμᾶς πλοῦσας παρὰ Θεοῦ εὐλογίας.

Ἐν Χριστῷ Εὐχέτης
+ Ὁ Κύπρου Μακάριος

Καὶ ἔτσι ὑπῆρξαν τ

